

sion af den Grund, at man kun gennem dens Arbejde kan naa frem til en Vurdering af Banernes virkelige Værdi, som er nødvendig for at faa et faktisk Grundlag for Fastsættelsen af Forrentningen.

Forinden en saadan Kommission har afgivet sin Betænkning, anser Mindretallet det for ganske urigtigt at gaa til en saa voldsom Forøgelse af Taksterne som den her foreslaaede, der oven i Købet ikke alene medfører en forøget Byrde for Befolkningen af de 4 Millioner, som Statskassen haaber at faa ind, men yderligere vil koste Befolkningen 1 à 1½ Million, idet de med Banerne konkurrerende Transportmidler naturligvis ogsaa ville sætte deres Takster op, ligesom Tilfældet var efter Jernbanetakstforhøjelsen i 1903.

Mindretallet kan heller ikke gaa ind paa den Betragtning, at Statsbanerne alene forrente sig gennem den direkte Rente, som endda i Løbet af de sidste 10 Aar i Gennemsnit har været 2,47 pCt. af Anlægs-kapitalen. Banerne forrente sig tillige gennem den uhyre Stigning af alle Samfundsværdier, som de have skabt, og som Staten har Indtægt af gennem saa godt som alle sine Skatter, saavel de direkte som de indirekte. Man behøver blot, rent bortset fra Væksten i alle vore Byer og ellers paa Landet, at tænke paa den lange Række af hurtigt opvoksende Stationsbyer, der er en direkte Følge af Banernes Anlæg, f. Eks. Brønderslev, Herning, Haslev m. m.

I øvrigt forbeholder Mindretallet sig i Salen yderligere at motivere sine Ændringsforslag.

Et andet Mindretal (Bang, Mortensen og Wilmann), der principielt anser en Forhøjelse af Jernbanetaksterne for en yderst uheldig Operation, har yderligere ved en kritisk Gennemgang af det Materiale, som fra Trafikministeriet er tilstillet Udvalget til Belysning af Lovforslaget og særlig af dets finansielle Virkninger, fundet dette Materiale saa fejlfuldt og misvisende, at der ikke er tilvejebragt nogen som helst Sandsynlighed for, at Forslaget, om det

bliver til Lov, vil indbringe blot tilnærmelsesvis de paaregnede Beløb. Og Mindretallet har ikke under Udvalgsbehandlingen faaet den rejste Kritik afkræftet. Dermed anser Mindretallet det eneste Motiv til Lovforslaget for bristet. Thi naar det er højst tvivlsomt, om de foreslaaede Takstforhøjelser ville indbringe Statskassen en væsentlig Indtægtsforøgelse, medens det derimod er sikkert, at de ville paaføre Befolkningen som Helhed betydelige Byrder og navnlig volde Næringslivet megen Skade, da vil en saadan Lov være lige saa hensigtsløs, som den er samfundsskadelig. Mindretallet finder det derfor for sit Vedkommende rigtigst overhovedet ikke at stille Ændringsforslag til et saa slet motiveret Lovgivningsarbejde, men tilraader, for saa vidt Forslaget i væsentlig uforandret Skikkelse kommer til at foreligge til tredie Behandling, at stemme imod dets Vedtagelse i Folketinget.

Et tredie Mindretal (Wulff), der i øvrigt slutter sig til Flertallet, havde for II Vognklasse ønsket en noget lavere Grundtakst end den foreslaaede. Mindretallet mener nemlig, at en forholdsvis stærk Forhøjelse af denne Klasses Biletpriser yderligere vil hemme den mindre velhavende Befolknings Evne til at benytte de Bekvemmeligheder, denne Vognklasse byder, og dette kan Mindretallet ikke anse for et Gode. Dertil kommer, at en aftagende Benyttelse af II Vognklasse til Fordel for III Klasse vil neutralisere den Fordel, Takstforhøjelserne skulde bringe Statskassen. Da det imidlertid ikke er lykkedes Mindretallet at vinde Tilslutning for denne Betragtning i Udvalget, opgiver det at stille Ændringsforslag i Overensstemmelse hermed.

Derimod maa Mindretallet gøre gældende, at det vilde stride mod al Billighed at skyde det Tab, som voldes ved, at det vil tage betydelig Tid, inden de forhøjede Godstakster kunne gennemføres overfor Varer, der indføres fra Udlandet, over paa Landets erhvervsdrivende Befolk-